LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 118r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

huius sapientes fuerunt. nec illi quidem septem: sed ex mediorum officiorum
frequentia similitudinem quãdam gerebant speciesq; sapientium. Si ergo &
philosophorum confessione ademptam sapientiam est huius: qui iusti habi
ti sunt: ademptam iustitiam est: omnes igitur ille virtutis descriptiones falsae
sunt: nec est. Quia quae sit virtus vera: scire non potest: nisi iustus ac sapiens:
iustus autem & sapiens nemo est: nisi quem deus praeceptis caelestibus erudiuit.

Nam illi omnes qui per aliorum confessam stultitiam sapientes
existimantur: specie virtutis inducti umbras & imagines ap
prehendunt: Nihil verum quod ea sit ratione: quoniam via illa
mendax: quae fert ad occasum multos tramites habet pp studiorũ & disci
plinarum veritatem: quae sunt in uita hominũ dissimiles atq; diuersae. Nam si
cutiam illa sapientiae habet aliquid silẽ stultitiae: quod libro precedente non
fraudauimus: sed haec cum sit tota stultitiae hẽ aliquid silẽ sapientiae: quod ar
ripiunt hi: qui stultitiam publicam intelligunt. Sicut habet uita mãsueta:
sic habet aliquid: quod silẽ iudicatur esse virtuti: Vt habet aptũ scelus
sic imaginem quãdam speciesq; virtutis iustitiae: Quãto n. precursor eius
uae: cuius uis & praesentia omnis in fallendo est: uniuersos in fraudem posset
inducere: nisi uersutia horibus oũtaret: Deus n. ut immortale illud archa
num eius in apto esset positum in uia sua quae homines pro malis & tur
pibus aspernarentur: ut auersi a sapientia & veritate: quam sine ullo duce
requirebant: in diuersum incederent: quod uitare ac fugere cupiebant: sed
quam pernoctes ac mortis uiam multiplicem ostendit: Vel q; multa sunt
genera uitae: uel q; dy multi: qui colunturur. Huius duae praeuaricator ac
subdolus: ut iudicatur esse discrimen aliquod falsi & veri mali & boni:
Alia ducit luxuriosos. alia eos: qui frugi appellantur: alia impiros. alia
doctos. alia mares. alia strenuos. alia stultos. alia phos: & eos quidem no
tamite: illos autem: qui aut voluptates aut diuitias non fugiunt ab hac
publica & celebri uia modice segregat. Eos autem: qui aut uirtutem sequi vo
lunt aut contemptum rerum profitentur: per confragosa quedam praecipi
tia trahit: sed tamen illa omnia itinera: quae spem bonorum ostentant:
non sunt aliae uae sed diuiticula & semitae: quae uidentur quidem ab illa
coi dextrorsum separi: Ad eandem tamen & ad unũ exitium omnes
exitium sibi ipso fine referuntur. sibi n. dux ille coniungit omnes sibi opus
fuerat bonos a malis: fortes abinertibus. sapientes a stultis separi: In deorum
scilicet cultu: in quo ille uniuersos: Quia sine ullo discrimine stulti fue
runt: uno uinculo iugulant & precipitat in mortem: Hec autem uia
que est veritatis & sapientiae & uirtutis & iustitiae: quorũ omnium fons vnus